

Pápež slávil v Nettune omšu za obete vojen:
„Nikdy viac vojnu!“

Pápež František slúži omšu v Nettune za obete vojen (Taliansko, 2. novembra 2017) - ANSA

02/11/2017 17:54

Vatikán/Taliansko 2. novembra – Svätý Otec František dnes popoludní slávil svätú omšu na americkom vojenskom cintoríne z Druhej svetovej vojny v prímorskom meste Nettuno, 70 km južne od Ríma. Na tomto mieste vyslovil mocnú výzvu proti vojne a pripomenul tragický omyl každého, kto uvažuje o začatí novej vojny.

Do 31-hektárového areálu vstúpil pápež František pred tretou popoludní v náručí s bielymi ružami. Meditatívnym krokom v tichu prechádzal po trávniku s hrobmi označenými jednoduchými bielymi krížmi, v niektorých prípadoch aj izraelskou hviezdou, a po jednej kládol ruže na pomníky padlých vojakov. 7861 hrobov v Nettune patrí najmä obetiam vylodenia spojencov v neďalekom Anziu na jar 1944, ako aj v predchádzajúcom roku na Sicílii a v Salerne.

Pri liturgickom slávení na priestranstve cintorína Svätý Otec v homílii zdôraznil pevnú istotu kresťanskej nádeje a vyslovil opakovanú výzvu proti vojne. Citoval slová Benedikta XV.: „Vojnou sa všetko stráca. Nikdy viac vojnu!“

Homília Svätého Otca pri omši na vojenskom cintoríne v Nettune

My všetci sme dnes zhromaždení v nádeji. Každý z nás vo svojom srdci môže opakovať Jóbove slová, ktoré sme počuli v prvom čítaní: «Ja viem, že môj vykupiteľ žije a ako posledný bude stáť nad prachom» (Jób 19,25). V nádeji na stretnutie s Bohom, na opätovné stretnutie nás všetkých ako bratov; a táto nádej nie je klamlivá. Pavol to mocne vyjadril v druhom čítaní: «Nádeji nezahabujeme» (Rim 5,15).

Ale nádej sa toľkokrát rodí a zapúšťa svoje korene v toľkých ľudských ranách, v toľkých ľudských bolestiach, a ten moment bolesti, rany, utrpenia, nás núti pohliadnuť na nebo a povedať: «Ja verím, že môj Vykupiteľ žije. Ale zastav sa Pane.» A to je modlitba, ktorá azda vychádza z nás všetkých, keď hľadáme na tento cintorín. „Som si istý, Pane, že som s tebou. Som v bezpečí“ – takto hovoríme. „Ale prosím, Pane, zastav sa. Už viac nie. Už nie viac vojny. Už nie viac tento nezmyselný masaker“ – ako povedal Benedikt XV. Radšej dúfať bez tohto ničenia: mladí, tisíce a tisíce... rozbité nádeje. „Nie viac, Pane.“ A toto musíme povedať dnes, keď sa modlíme za všetkých zosnulých, ale na tomto mieste sa modlíme osobitne za týchto chlapcov; dnes, keď je svet opäť vo vojne a pripravuje sa ísť do vojny s väčšou silou. „Nie viac, Pane. Už nie.“ S vojnou sa stráca všetko.

Prichádza mi na um oná starenka, ktorá hľadiac na skazu Hirošimy, s múdрым avšak veľmi bolestivým odovzdaním sa, s tým prežalostným odovzdaním sa, ktoré vedia prežívať ženy, lebo je to ich charizma, povedala: „Ľudia robia všetko preto, aby vyhlásili a viedli vojnu, a nakoniec zničia samých seba.“ Toto je vojna: zničenie samých seba. Nepochybne tá žena, tá starenka, tam stratila deti a vnukov, mala v srdci ranu a slzy.

A ak je dnešok dňom nádeje, dnes je tiež dňom slz. Slz, ktoré pociťovali a ronili ženy, keď prichodila pošta: „Pani, je vaša ctou, že váš manžel bol pre národ hrdinom; že vaše deti sú hrdinami pre vlasť.“ Sú to slzy, na ktoré dnes ľudstvo nesmie zabudnúť. Oná hrdosť tohto ľudstva, ktoré sa nepoučilo a zdá sa, že sa nechce poučiť...

Keď ľudia v dejinách toľkokrát uvažovali o začatí vojny, boli presvedčení, že prinesú nový svet, boli presvedčení, že spôsobia „jar“. Končí sa to však zimou, škaredou, krutou, s nadvládou teroru a smrti. Dnes sa modlíme za všetkých zosnulých, všetkých, avšak špeciálnym spôsobom za týchto mladíkov, a to vo chvíli, keď každý deň mnohí zomierajú v bitkách onej vojny po kúskoch. Modlime sa tiež za tých, ktorí zomreli dnes, za obeť vojny, tiež za deti, za nevinných. Toto je ovocie vojny: smrť. Kiež nám Pán dá milosť plakať.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

Cestou späť do Ríma sa pápež František zastavil na predmestí vo Fosse Ardeatine, aby sa pomodlil za tých, ktorých životy tu boli vyhasené v roku 1944 nemeckými jednotkami SS. Masívny žulový pamätník pripomína 335 obetí, ktoré tu popravili ako revanš za ozbrojenú akciu partizánskeho odboja v Ríme. 255 z obetí pochovaných vo Fosse Ardeatine sú civilisti, 73 patrilo k židovskému vierovyznaniu. Medzi umučenými bol aj katolícky kňaz.

Po návrate do Vatikánu vo večerných hodinách čakala Svätého Otca ešte súkromná modlitba pri hroboch pápežov pochovaných pod Bazilikou sv. Petra. -jb, ej-